

بلوک اول ناو آموزشی خلیج فارس کارش به انتها رسیده و اگر این سازه را ببینید خود این بلوک به لحاظ وزنی نصف یک ناوشکن است در حالی که ناو خلیج فارس ۱۰ بلوک دارد و در کارخانجات ساخته می شود. ۳۵۰۰ تن وزن این شناور است و هدف گذاری ما این بوده که دو ساله ساخته شود. هدف بسیار مهم ناو خلیج فارس هم برای نیروی دریایی هم برای کشور به عنوان یک کشور دریایی موضوع آموزش کارکنان است. امروز از شناورهای رزمی برای آموزش کارکنان مان استفاده می کنیم اما با حضور ناو خلیج فارس یک جریان پیوسته برای کشور در حوزه آموزش های دریایی و دریانوردی ایجاد می شود و همه بخش های دفاعی و غیر دفاعی می توانند از این ناو آموزشی بهره ببرند.

آماري از میزان اشتغال مستقیم و غیرمستقیم ایجادشده در عرصه تولید در نادجا دارید و این که چقدر صرفه جویی ارزی و صرفه اقتصادی دارد؟

اولا باید گفت حوزه امنیت جایی است که با خط کش اقتصاد نباید آن را سنجید چون اگر امنیت نباشد دیگر هیچ چیز پایداری نخواهد بود. برای امنیت بهایی پرداخت می کنند که سایر فعالیت ها در بستر آن شکل می گیرد اما واقعیت این است که بین امنیت و اقتصاد یک رابطه دوسویه وجود دارد یعنی اقتصاد بدون امنیت مثل سراب است و به راحتی از بین می رود و امنیت بدون اقتصاد هم دست نیافتنی است یعنی در امنیت هم نمی شود بدون حساب و کتاب هزینه کرد. باید با همه شاخص های بهروری کار ساخت، امنیت تولید شود که الان این اتفاق در حال رخ دادن است. قیمت یک ناوشکنی که در جمهوری اسلامی ایران ساخته می شود یک چهارم ناوشکنی است که بخواهیم از خارج بخریم. یعنی با پول یک ناوشکن چهار ناوشکن می سازیم و من تاکید می کنم که باید خودمان ناوشکن بسازیم مگر این که سطحی از فن آوری باشد که ما نداشته باشیم و نیاز هم باشد هر چند فعلا این احساس وجود ندارد. ثانیا اگر امروز می گوئیم ناوشکن را یک ساله می سازیم چون سال ها تجربه پیدا کردیم و به بلوغ رسیدیم پس ویژگی دیگر این است که فن آوری بومی می شود. مهمتر این که امنیتی که از این طریق به دست می آید عاریه ای نیست. یک روزی خارجی ها به ما تسلیحات می دادند و می دانستند داخل این شناور چه گذاشته اند و توانایی آن چیست اما امروز وقتی ما ناوشکن می سازیم هیچ اطلاعی از داخلش ندارند چون اینها را نمی دانند. به نوعی کارکرد این سلاح حتی بدون شلیک یک گلوله بیشتر از آن چیزی است که ما از خارج بخریم. این امنیت بومی است که به دست فرزندان این کشور تولید می شود و بازدارندگی که تولید می کند خیلی بیشتر از تسلیحات خارجی خواهد بود.

کوچکتری دارد و هم از فن آوری های هوشمند ساز بهره می برد، یکپارچگی سلاح در آن رعایت شده و در عین حال از سرعت بیشتری هم برخوردار است. بعد از سه پند در ناوشکن دماوند به بلوغ بالاتری رسیدیم و فن آوری های قوی تری به کار گرفته شده که در ناوگان شمال نیروی دریایی در حال احیاست. تمام ناوشکن های ما بین ۱۰ تا ۱۳ سال کار ساخت شان انجام شد جماران ده سال، سه پند شش و دنا سیزده سال و دماوند جدید کار طراحی و اتمام ساختش ۳ سال به طول انجامید. الان همه چیز دماوند نصب شده و در مرحله به آب انداختن قرار گرفته است که امیدواریم تا پایان سال دریای آزمایشی خود را هم برود و این یعنی در ساخت ناوشکن های کلاس جماران به سطحی رسیدیم که می توانیم ظرف کمتر از سه سال ناوشکن بسازیم. حتی امروز ادعا می کنم که ما می توانیم در یک سال ناوشکن بسازیم بدون هیچ محدودیت یا وابستگی به بیرون. معنی این حرف این است که آنقدر انباشت فن آوری و دانش را ایجاد کردیم که با کمک مجموعه های وزارت دفاع و ظرفیت های کشتی سازی ملی انشا... در سال ۱۴۰۰ بنده با یک رشد ویژه در ساخت تسلیحات دفاعی روبه رو خواهیم شد.

به لحاظ روحی و فرهنگی در کارکنان نادجا، تا چه میزان این روحیه و تفکر نهادینه شده که می شود در داخل خود کفا شد و نیازمندی به خارج را از بین برد؟

این تفکر اساسا از رهبری به ما منتقل شد. زمانی که مقام معظم رهبری به کارخانجات ما در بندر عباس تشریف آوردند، دستور دادند ناوشکن با قابلیت حمل بالگرد و پرتاب موشک بسازید. وقتی آقا فرمودند ناوشکن بسازید کار شروع شد در حالی که خیلی هم امید به آینده وجود نداشت. آنچه مایه دلگرمی بود این بود که آقا در نیروی دریایی ظرفیتی دیده اند که چنین دستوری دادند. فکر می کنم سال قبل بود که خدمت ایشان رسیدم و آنجا فرمودند که خاطرتان هست روزی در کارخانجات گفتیم این کار را بکنید و هیچ کس آن روز اعتقادی به این قضیه نداشت اما امروز خودتان می گوئید می خواهیم شناور ها و تجهیزات مختلف بسازیم. این یعنی موضوع در نیروی دریایی نهادینه شده و این نهادینه شدن ساخت تجهیزات تانتهای سرپنجه های عملیاتی و ساخت وساز ما یک جاهایی حتی جلوتر از ستاد هم هست یعنی یک جایی ما برای یک اقدام عملیاتی نیاز به کار خاصی داریم و می بینیم خود بچه های کارخانجات کارهایی می کنند که قبلا در نیروی دریایی سابقه نداشته مثلا در مدت ۲۴ ساعت موتور ناو را در کنار اسکله و نه در حوض تعمیرات به روش ویژه ای خارج کردند و تعمیر کردند و دوباره به جای اول برگردانند. وقتی می گوئیم موتور ناو صحبت از یک موتور به اندازه یک اتاق بزرگ است.

همین روند رونق در تولید بودیم از سوی دیگر اولین توفیق را در پرتاب موشک از زیر سطح در سال ۹۷ به دست آوردیم و در سال ۹۸ آن را تکمیل کردیم و الان تولید صنعتی و انبوه آن در حال انجام است. یک تسلیحاتی از قدیم داشتیم و ظرفیت هایی داشتند اما برخی وابستگی به بیرون داشتند که در فضای تحریم ها برای ما محدودیت ایجاد می کرد. فرصتی در ۲۶ خرداد ۹۸ دست داد تا خدمت رهبر معظم انقلاب و فرمانده معظم کل قوا رسیدم و ایشان در مورد تامین قطعات برخی تجهیزات سوال فرمودند و بنده عرض کردم بخش قابل توجهی تولید بومی شده ولی یک جاهایی هنوز گلوگاه داریم. حضرت آقا خیلی صریح فرمودند خودتان تولید کنید و از بیرون تهیه نکنید معنایش این است که ایشان توجه ویژه ای به توانایی های داخلی دارند. ما نیاز های مان را لیست کردیم و خیلی سریع در مدت یکی، دو ماه رسیدیم به جایی که تقریبا چیزی به عنوان قطعه گلوگاهی نداشتیم. امروز به جرات می توان گفت نیازی در نیروی دریایی نیست که آن نیاز و فن آوری در داخل کشور تهیه نشده باشد. در این سه سال تلاش کردیم هر آنچه از دوره گذشته باید به سرانجام می رسید و زمانش نرسیده بود را به سرانجام برسانیم. کار دیگر این بود که تصویری از نیروی دریایی مدرن ایجاد کنیم و امروز حرکت نیروی دریایی از یک نیروی دریایی سنتی به سمت یک نیروی دریایی مدرن خواهد بود. مدرن به این معنا نیست که الگوهای غربی ها را مدنظر قرار دهیم چون امروز خودمان استراتژی نیروی دریایی معقول را داریم. یک نیروی دریایی معقول باید متناسب با جغرافیا و سرزمین و توانایی های ملتش باشد که ما می گوئیم باید با وزن ژئوپلیتیک متناسب باشد. این نیروی دریایی معقول به مسئولیتی که بناسبت داشته باشد، وابسته است که بخشی از آن در مورد مرزهای آبی کشور خودش است و یک بخش به مسئولیت منطقه ای برمی گردد و همچنین اگر می خواهد مقیاس راهبردی و بین المللی داشته باشد باید در قبال امنیت دریانوردی بین المللی هم مسئولیت داشته باشد؛ کاری که ما بیش از ده سال است در حال انجام آن هستیم. در گذشته با ظرفیت های خلیج فارس پا به آقیانوس گذاشتیم و هر جا که نیاز بود اولا برای حفظ امنیت خطوط مواصلاتی تجارت خودمان و ثانیا برای کمک به آزادی دریانوردی در آب های جهانی حضور پیدا کردیم. اینها در کنار هم نشان می دهد نیروی دریایی باید معقول باشد و حتما باید توسعه پیدا کند. نیروی دریایی مدرن مدنظر ما الگوی ایرانی - اسلامی دارد.

موضوع اصلی ویژه نامه امسال ما به جهش تولید در نیروی دریایی اشاره دارد. از جمله نقاط طلایی این تولیدات در نادجا شناورهای سنگین شماست. به نظر تان از ناوشکن جماران تا ناوشکن دنا که در روزهای آینده الحاق می شود، روند پیشرفت چگونه و در چه حوزه هایی بوده است؟

فرایند ساخت شناور ها از دهه ۸۰ شروع شد تا ۳۰ بهمن ۸۸ که شاهد الحاق جماران به عنوان اولین ناوشکن بومی با حضور فرمانده کل قوا به ناوگان نیروی دریایی با همه فن آوری هایی که آن روز در اختیار داشتیم، بودیم. همزمان با جماران، کار ساخت ناوشکن دماوند هم در شمال شروع شد که الحاقش در سال ۱۳۹۵ صورت گرفت. در این فضا برنامه ساخت ناوشکن دنا را هم در دست داشتیم و اگر امروز ملحق شود به نظر ۱۳ سال برای ساختش طول کشیده و این طولانی تر از جماران هم بود. یکی از دلایل این زمان طولانی و سواس بیشتر در دنا بود تا فن آوری رانش و تسلیحاتی بهتری برایش پیش بینی شود اما واقعا اگر می خواهیم اوج بروز رسانی فن آوری روی ناوشکن ها را ببینیم باید ناوشکن سه پند را در نظر گرفت زیرا سه پند الگوی جدیدتری نسبت به دو ناوشکن قبلی خودش داشت. در پاشنه سلاح دفاع نقطه ای بومی دارد که یکی از تسلیحات خود کار کاملا بروز دنیاست و به عنوان لایه آخر دفاعی حرف نهایی را می زند و می تواند هر پرتاب نزدیک شونده ای را مورد هدف قرار دهد. روی رانش سه پند خیلی کار شد حتی روی شکلش کار کردیم. سه پند هم باز تاب راداری

واقعیت این است که اقتصاد بدون امنیت مثل سراب است و به راحتی از بین می رود و امنیت بدون اقتصاد هم دست نیافتنی است یعنی در امنیت هم نمی شود بدون حساب و کتاب هزینه کرد.